

Věc T-178/98 DEP

Fresh Marine Co. A/S

v.

Komise Evropských společenství

„Určení výše nákladů řízení“

Usnesení Soudu (třetího senátu) ze dne 15. září 2004 II - 3130

Shrnutí usnesení

1. *Řízení – Náklady řízení – Určení výše – Nahraditelné náklady – Pojem – Náklady nevyhnutelně vzniklé účastníkům řízení – Skutečnosti, ke kterým je třeba přihlédnout*
[Jednací řád Soudu, čl. 91 písm. b)]
2. *Řízení – Náklady řízení – Určení výše – Nahraditelné náklady – Pojem – Využití služeb více advokátů*
[Jednací řád Soudu, čl. 91 písm. b)]

3. *Řízení – Náklady řízení – Určení výše – Žádost týkající se některých nákladů předložená poprvé před soudem – Přípustnost*
(Jednací řád Soudu, čl. 92 odst. 1)

1. Z článku 91 písm. b) jednacího řádu Soudu vyplývá, že náklady řízení, které jsou nahrazovány, jsou omezeny jednak na ty, které byly vynaloženy pro účely řízení před Soudem, a jednak na ty, které byly pro tyto účely nezbytné, přičemž tyto podmínky platí pro veškeré náklady, včetně výdajů na cestu a pobyt.

Soudce Společenství není oprávněn určit výši odměn, které mají být zaplacený účastníky řízení jejich vlastním advokátům, ale je oprávněn určit, do jaké výše mají být tyto odměny nahrazeny účastníkem řízení, kterému bylo uloženo nahradit náklady řízení. Při rozhodnutí o návrhu na určení výše nákladů řízení není Soud povinen vzít v úvahu vnitrostátní sazebník stanovící odměny advokátů ani případné dohody uzavřené v tomto ohledu mezi dotýčným účastníkem řízení a jeho zmocněnci nebo poradci.

V případě neexistence předpisů Společenství, které by měly povahu sazebníku, je Soud povinen okolnosti věci posoudit volně, s přihlédnutím k účelu a povaze řízení, jeho významu z hlediska práva Společenství, jakož i obtížím ve věci, které mohou souviset s nedostatkem judikatury zabývající se obdobnými okolnostmi, zesilujícími nejistotu týkající se výsledku žaloby, rozsahu práce, zejména v oblasti šetření a analýz, kterou si soudní řízení vyžádalo od zúčastněných zmocněnců nebo poradců, a ekonomickým zájmům, které spor pro účastníky řízení představoval. V tomto ohledu závisí schopnost soudce Společenství posoudit hodnotu vykonané práce na přesnosti informací, které mu jsou poskytnuty.

(viz body 26–28, 33, 41)

2. Pokud jde o množství práce, které mohlo vyvstat v hlavním řízení advokátům, ačkoli se v zásadě nahrazuje odměna pouze jednoho advokáta, je možné podle zvláštních okolností každého případu, mezi nimiž se v první řadě vyskytuje jeho obtížnost, považovat odměny několika advokátů za nezbytné výdaje. Je však

třeba přihlédnout zejména k celkovému počtu hodin práce, které se mohou jevit jako objektivně nezbytné pro účely soudního řízení nezávisle na počtu advokátů, kteří měli dotčené služby poskytnout.

(viz bod 35)

během řízení o určení výše nákladů řízení tak, aby zahrnoval výdaje na cestu a pobyt, jakmile v okamžiku podání uvedeného návrhu existoval mezi účastníky řízení spor o náhradě nákladů řízení. Takový návrh na náhradu výdajů na cestu a pobyt musí být tedy prohlášen za přípustný.

3. Návrh na náhradu nákladů řízení, který se původně týkal pouze odměn advokátů, může být s ohledem na čl. 92 odst. 1 jednacího řádu Soudu platně rozšířen

(viz bod 40)